

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Týždeň 42.

DNES: DVADSIATA DEVIATA
NEDEĽA CEZ ROK

17. 10. 2016 - 23. 10. 2016

POSVÄTME KAŽDÝ TÝŽDEŇ ROKU MILOSRDENSTVA ASPOŇ JEDNÝM SKUTKOM MILOSRDENSTVA!

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 17. 10. 16	SV. IGNÁC ANTIOCHIJSKÝ, BISKUP A MUČENÍK, SPOMIENKA	+ Štefan Barták, Daniel Genšor, Dušan Strapec	17.00	16.30	
UTOROK 18. 10. 16	SV. LUKÁŠ, EVANJELISTA, SVIATOK				
STREDA 19. 10. 16	FÉRIA SV. PAVOL Z KRÍŽA, KŇAZ, ĽUB.SPOM.	+ Vendelín Gočala a rodina Gočalova	17.00	16.30	
ŠTVRTOK 20. 10. 16	FÉRIA				
PIATOK 21. 10. 16	FÉRIA	+ rod. Kubekova, Moravjakova, Margita Majdová	17.00	16.30	
SOBOTA 22. 10. 16	SV. JÁN PAVOL II., PÁPEŽ, ĽUBOVOĽNÁ SPOMIENKA	Sobášna sv. omša	14.00		Moravjak - Kubeková
NEDEĽA 23. 10. 16	TRIDSIATA NEDEĽA CEZ ROK MISIJNÁ	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 17. 10. 16	SV. IGNÁC ANTIOCHIJSKÝ, BISKUP A MUČENÍK, SPOMIENKA				
UTOROK 18. 10. 16	SV. LUKÁŠ, EVANJELISTA, SVIATOK	+ Veronika Kubinova a rodičia	17.00	16.30	
STREDA 19. 10. 16	FÉRIA SV. PAVOL Z KRÍŽA, KŇAZ, ĽUB.SPOM.				
ŠTVRTOK 20. 10. 16	FÉRIA	+ Margita Kunochová a Matej Kunoča	17.00	16.30	
PIATOK 21. 10. 16	FÉRIA				
SOBOTA 22. 10. 16	SV. JÁN PAVOL II., PÁPEŽ, ĽUBOVOĽNÁ SPOMIENKA	Sv. omša nebude, putujeme do Krivej			Púť kňazov - Krivá
NEDEĽA 23. 10. 16	TRIDSIATA NEDEĽA CEZ ROK MISIJNÁ	Na úmysel	8.30		

Oznamy Modlitebná iniciatíva za Európu v rámci predsedníctva Slovenska v Rade Európy. Tento týždeň sa modlíme za MAĎARSKO.

- Diecézna púť rodín v Diecéznej svätyni Božieho milosrdenstva v Smižanoch 22. októbra 2016. Bližšie informácie na nástenkách v kostole. Prosíme všetkých účastníkov, či už organizovaných skupín alebo jednotlivých rodín, aby sa na púť predbežne zaregistrovali do 17. októbra a to zaslaním emailu na adresu: putrodin@gmail.com
- V rámci stavovských púti Jubilejného roka stého výročia narodenia bl. Zdenky OCM, Sestry Svätého kríža v Zuberci a Farský úrad v Krivej **požívajú kňazov spolu so svojimi veriacimi na Púť kňazov**. Spoločne chceme ďakovať za dar kňazstva, za ktorý bl. Zdenka neváhala obetovať život. Stretneme sa v sobotu podvečer **22.októbra 2016 vo farskom kostole v Krivej**. Program začína modlitbou sv. ruženca o 17,30, sv. omšu celebruje o. biskup Andrej Imrich, v prednáške sa prihovorí salezián don Anton Červeň.
- Budúca nedeľa Je MISIJNÁ. Na budúcu nedeľu je zbierka na MISIE.
- Upratovanie kostola : Babín : 137 - 158

Vasiľov: Viera Hnojčíková, Monika Romanová, Magda Špaglová,
Katarína Kubinová, Zuzana Kotúľová, Eva Jurkyová

Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nového týždňa !

Sviatosť manželstva chcú prijať:

Tomáš **MORAVJAK**, syn Ľudovíta a Evy rod. Křivánkovej, narodený – Čadca a bývajúci - Námestovo
a Veronika **KUBEKOVÁ**, dcéra Jozefa a Agnesy rod. Majdovej, narodená – Dolný Kubín a bývajúca – **Babín**

Ohlasujú sa 3. raz

Kto by vedel o nejakej manželskej prekážke, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.

BRÁNA MILOSRDENSTVA K ČLOVEKOVI

Ked' vyslovíme slová „brána milosrdenstva“ spontánne ako prvé nám príde na myseľ Božie milosrdenstvo voči nám. Nesmieme však nikdy zabudnúť, že Božie milosrdenstvo k nám ľuďom prichádza len vtedy, ak sme my sami milosrdní medzi sebou. Túto podmienku vyslovil Pán Ježiš v blahoslavenstvách v Kázni na hore: „*Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.*“ (Mt 5, 7) V Roku milosrdenstva je preto nevyhnuté otvárať a prechádzať aj touto bránou milosrdenstva - bránou k človekovi.

Začiatkom milosrdného správania sa k človekovi ako takému je, že každého človeka bez výnimky máme v úcte, lebo je Božím obrazom a v Kristovi nám je bratom alebo sestrou. Každý človek má neodňateľnú ľudskú dôstojnosť.

V ľudskej spoločnosti stretávame rôznych ľudí: zdravých, zámožných, úspešných i nešťastných, chudobných, chorých i opustených. Jedno majú však všetci ľudia spoločné: právo na ľudskú dôstojnosť.

Každý človek má nesmiernu cenu, lebo je stvorený na Boží obraz. Najlepšie to ukázal Pán Ježiš, keď zomrel na kríži za všetkých ľudí. Právo každého na úctu a dobré meno obraňuje Boh v prikázaní: „*Nebudeš krivo svedčiť proti svojmu blížnemu.*“ Dobré meno medzi ľuďmi je v tom, že si nás ľudia vážia a majú k nám dôveru. Voláme ho aj česť alebo dobrá povest'.

Každý z nás je v prvom rade povinný mať v úcte seba samého. Naše dobré meno a úctu medzi ľuďmi vzbudzuje najmä bezúhonný život.

Spravodlivosť a láska nás zaväzujú, aby sme uznali dôstojnosť každého človeka. Preto sa vyhýbame všetkému, čím by sme ho mohli znevažovať a poškodiť jeho dobré meno. O každom človekovi zmyšľáme a hovoríme len dobre. Tých, ktorým nevinne ubližujú alebo ich znevažujú, sa zastávame a bránime ich ľudskú dôstojnosť.

Zodpovednosť za každého človeka sa prejavuje aj bratským napomenutím. Je to naša povinnosť, keď vidíme, že naši blížni robia zle. Konáme ho vždy s láskou a jemne. Jeho zanedbanie je hriechom. Pán Ježiš o ňom povedal: „*Keby sa teda tvoj brat prehrešil proti tebe, chod' a pokarhaj ho medzi štyrmi očami.*“ (Mt 18, 15)

Vo Svätom písme čítame: „*Pred šedivou hlavou vstaň, cti si staršiu osobu!*“ (Ex 19, 32) Starší ľudia si zasluhujú úctu pre svoj vek. Zodrali sa v službe iným ľuďom. Z ich práce a námahy užíva dobrodenie celá mladšia generácia. Úctu im prejavujeme mnohako: dávame im prednosť, ponúkame miesto na sedenie, sme k nim ohľaduplní, pozorní a ochotne im poslúžime. Zvláštnu úctu a lásku si zasluhujú naši starí rodičia.

V živote často stretávame ľudí, ktorých poznačili rôzne choroby. Niektorým životné nešťastia znetvorili telo a premenili výzor. Nevidomí, hluchonemí, chromí alebo duševne chorí si zasluhujú našu osobitnú úctu. V takýchto ľuďoch vidíme tvár trpiaceho Krista. Máme s nimi súcit a nikdy ich neznevažujeme. Vždy im ochotne pomôžeme a usilujeme sa zmierňovať ich trápenie.

Náš pokojný život neohrozujú iba telesné choroby. Ničia ho aj hriechy spoluziticia: hnev, nenávisť, násilia a vojny. Pán Ježiš vyhlásil hnev za hriech, ktorý ohrozuje ľudský život: „*Každý, čo by sa bez príčiny hneval na svojho brata, zaslúži si súd.*“ (Mt 5, 21) „*Každý, kto nenávidí brata je vrah.*“ (1 Jn 3, 15)

Niekedy sa stáva, že medzi ľuďmi nastanú nezhody. Všetky spory medzi sebou odstraňujeme láskou a dorozumením. Hnev v samom zárodku potláčame sebaovládaním. Riešenie všetkých sporov pokojnou cestou žiada sám Kristus: „*Blahoslavení tichí, lebo im bude patriť zem.*“ (Mt 5, 4) Ak nám niektorí ľudia ubližujú a nespravodlivo proti nám útočia, snažíme sa to trpezlivo znášať. Najlepšou obranou je láska. ňou sa hnev uhaša, ako keď lejeme vodu na oheň.

V živote sa musíme niekedy stretávať s ľuďmi, ktorých opantala zloba. Často nám robia zle a zapríčiňujú rôzne nepríjemnosti. Z našej lásky a milosrdenstva nesmieme však vylúčiť ani takýchto ľudí. Podľa Kristovho príkazu milujeme aj nepriateľov. „*Milujte aj svojich nepriateľov, dobre robte tým, čo vás nenávidia.*“ (Mt 5, 44) Milovať nepriateľov znamená hlavne im odpustiť. Odpúšťanie a zmierenie je jediná cesta k dorozumeniu a priateľstvu medzi ľuďmi. Je to zároveň aj hlavná podmienka, že Boh aj nám odpustí naše poklesky.

Misie sú dielom Božieho milosrdenstva (zamyslenie pred misijnou nedeľou)

Na budúcu nedeľu, ako každý rok v októbri, budeme sláviť Misijnú nedeľu. Budeme ju prežívať ako **Deň milosrdenstva misionárov**. Ved' dielo misií zvláštnym spôsobom sa viaže na tajomstvo Božieho milosrdenstva. Chceme sa zamyslieť nad misionármi, ktorí sú služobníkmi milosrdenstva, keď ho ohlasujú a preukazujú po všetkých krajinách sveta. Ale aj oni sami potrebujú naše milosrdenstvo, lebo ich služba medzi pohanmi je veľmi náročná a ťažká a sú odkázaní na našu duchovnú i hmotnú pomoc.

Pán Ježiš zveril Cirkvi misijné poslanie, keď apoštolom rozkázal: „*Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu!*“ (Mk 16,15) Výraz „misie“ je odvodený z latinského slova „missio“ - „poslanie“ (chod'te). Cirkev je po všetky veky verná tomuto poslianiu. Je otvorená pre celý svet a všetkým národom chce priniesť posolstvo Božej lásky.

Prvými misionármi boli apoštoli. Po ich mučeníckej smrti v misijnom poslaní pokračujú aj ich nástupcovia - biskupi a kňazi. Pápež a biskupi posielajú aj dnes misionárov do rozličných krajín, aby získavali nové národy pre Krista.

Pod pojmom misie v širokom slova zmysle rozumieme to úsilie Cirkvi, ktorým sa snaží sprístupniť a priblížiť tajomstvo Krista a jeho spásne dielo všetkým ľuďom. Keďže mnohí ľudia, čo ešte nepoznajú a neveria v Krista, alebo ho celkom málo poznajú, sa nachádzajú rozptýlení, často medzi veriacimi na územiach, kde je už Cirkev zakorenená, misionárske poslanie Cirkvi je nasmerované aj na nich. Vtedy hovoríme o **vnútorných misiách**, čiže o ohlasovaní Krista v našom životnom prostredí.

V tomto širokom slova zmysle treba za misionárov považovať všetkých kresťanov, ktorí vydávaním svedectva a rozmanitými formami apoštolátu približujú Krista ľuďom a otvárajú pre nich brány do Cirkvi, v ktorej sami žijú. Veľkú službu evanjeliu preukazujú zvlášť rodičia, ktorí učia viere svoje deti. Oni sú misionármi v svojich rodinách.

Misie pre Cirkev nie sú iba jednou z jej pastorálnych činností, tvoria jej podstatu. Misionársku činnosť v Cirkvi možno považovať akoby za jeden aspekt jej všeobecného spásneho posliania. Podobne, ako nemožno vyčleňovať evanjelizáciu z ostatných aktivít Cirkvi, tak tomu nemôže byť ani pri tej jej činnosti, ktorú menujeme misie. Samo misijné poslanie tvorí súčasť evanjelizácie Cirkvi.

V úzkom slova zmysle misiami rozumieme činnosť Cirkvi, ktorou nesie blahozvesť evanjelia k národom, ktoré ešte Krista nepoznajú a do krajín, kde Cirkev ešte nie je prítomná. Takéto chápanie misií zvykne nazývať „**misie Ad gentes**“, alebo aj **vonkajšie misie**.

Misijné územie sú krajiny, v ktorých sa ešte Cirkev celkom neudomácnila. Sú to najmä krajiny Ázie a Afriky. V misijných územiach pôsobia misionári, ktorí s námahou a ťažkosťami oboznamujú ľudí s Kristovým učením. S misionármi často odchádzajú aj rehoľníci a laickí pomocníci, ktorí preukazujú domorodým obyvateľom rôzne služby. Voláme ich aj misijní dobrovoľníci.

Úsilie Cirkvi o sprítomnenie sa v nových krajinách a v národoch nemá iný cieľ a dôvod ako náboženský. Prichádza k nim preto, aby im zvestovala spásu. Nevedú ju pri tom žiadne iné záujmy ani ciele, hoci Cirkev niekedy z toho upodozrievajú. Misijná činnosť smeruje k naplňovaniu Božieho plánu, ktorý pozná len on sám. Ňou sa ustavične vzráha tajomné telo k miere plného Kristovho vzrastu.

Srdcom misií je Kristus. Metódou, akou misionári prinášajú a ponúkajú Krista ľuďom je milosrdná láska. „Teda ako Kristus chodil po všetkých mestách a dedinkách a uzdravoval všetky choroby a neduhy na dôkaz príchodu kráľovstva Božieho, tak aj Cirkev je prostredníctvom svojich synov a dcér v spojení so všetkými ľuďmi každého postavenia, najmä však s chudobnými a trpiacimi, a ochotne sa im venuje“. (AG, 12) Láska je a má byť prvou „rečou“, ktorou Cirkev cez svojich vyslancov - misionárov - oslovuje tých, čo ešte neveria v Krista. Ňou sa pripravujú ako pôda na siatie Božieho zrna, na prijatie Krista. To platí o misionároch, čo odchádzajú do ďalekých krajín, ale aj o misionároch, čo prinášajú Ježiša k ľuďom v našom životnom prostredí. Ohlasovanie evanjelia ako misijná činnosť sa vždy uskutočňuje v jednote s celou Cirkvou a nikdy nie je súkromnou záležitosťou misionára. Misionár pôsobí len na základe poverenia a v spojení s tými, ktorí ho poslali.

Za šírenie Božieho slova nezodpovedá len pápež a biskupi, misijné poslanie sa dotýka všetkých členov Cirkvi. Je to naša spoločná úloha. Hovorí o tom uznesenie koncilu: „Všetci synovia a dcéry Cirkvi majú mať živé vedomie vlastnej zodpovednosti voči svetu (...) a zasvätiť svoje sily dielu šírenia Evanjelia.“ (UR, 4) **O misie sa pričíňujeme hmotnou a duchovnou podporou misionárov, pravidelnou modlitbou a prinášaním duchovných obiet za dielo misií**. Pomáhať všestranne misionárom a podporovať dielo misií je tak permanentný skutok milosrdenstva.

Čo sa týka misií, najdôležitejšou zostane vždy láska a milosrdenstvo k ľuďom, ku ktorým sa Cirkev na ceste misií uberá. „Láska, ktorá je a zostane motívom misií a zároveň je jediným kritériom, podľa ktorého je potrebné niečo konať alebo nekonať, zmeniť alebo zachovať. Je princípom, ktorý riadi celé konanie a je cieľom, na ktorý sa musí zameriavať. Čo sa koná z lásky alebo je ňou inšpirované, nikdy nie je primalé a je vždy dobré.“ - napísal sv. Ján Pavol II. v encyklike *Redemptoris missio*. (čl. 60)

Mons. Pavol Janáč